

२०७३ फाल्गुन ४ बुधवार १५-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे— तिमीले पढाइद्वारा राजाई लिनु छ, यो पढाइ हो तिमीलाई डबल सिरताज बनाउनेवाला।
तिमीले आफ्नो लागि आफैले राजाई स्थापना गर्छौं।”

प्रश्नः— कुनचाहिँ कर्तव्य एक बाबाको नै हो, जसको लागि मनुष्यले पुरुषार्थ त धेरै गर्छन् तर गर्न सक्दैनन्?

उत्तरः— पीसलेस दुनियाँलाई पीसफुल बनाउनु— यो काम केवल एक बाबाको हो। मनुष्यले पुरुषार्थ गर्छन्— सबै मिलेर एकता होस्, सारा विश्वमा शान्ति होस्। एक अर्कालाई शान्ति पुरस्कार पनि दिन्छन्। तर उनलाई थाहा नै छैन— जब दुनियाँमा रामराज्य थियो, त्यतिबेला शान्ति थियो, अहिले रावण राज्य हो, यहाँ शान्ति हुनै सक्दैन।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूको दिलमा आयो— पारलौकिक बाबा आउनु भएको छ लिनको लागि। कहाँ लिएर जानुहुन्छ? शान्तिधाम। फेरि के हुन्छ? जसले राम्रोसँग पढेका छन्, उनीहरू सुखधाममा आउँछन्। वहाँ आउनु छ मुक्तिधाम हुँदै। आत्माको सम्झन्छ— बेहदको बाबा सुख दिनको लागि आउनु भएको छ। सारा दिन यो याद रहन सक्छ। जसलाई निश्चय हुँदैन, ऊ यहाँ आउन सक्दैन। तिमी ईश्वरीय सन्तान हो। बाबाले पनि सम्झनुहुन्छ— म बच्चाहरूको सामुन्ने आएको छु। वास्तवमा कल्प पहिले पनि पतित भ्रष्टाचारी दुनियाँमा आएको थिएँ। यहाँ सबै भ्रष्टाचारी छन्, वहाँ हुन्छन् सबै श्रेष्ठाचारी, यथा राजा रानी तथा प्रजा। यो खेल हो ईश्वरीय सम्प्रदाय र आसुरी सम्प्रदायको।

गीतः— किसने यह सब खेल रचाया... जब कुनै गीत बज्छ भने दिलमा आउनुपर्छ— बाबाले हामीलाई धेरै उच्च बनाउनु भएको छ। सर्वोच्च बाबाले अवश्य उच्च नै बनाउनुहुन्छ। यस्तो बाबाको धेरै महिमा छ। कसैले केही गर्छन् भने उनको महिमा हुन्छ। यो फलानो धन्दामा धेरै राम्रो छ। फलानो मानिस धेरै होसियार छ। हरेकमा गुण हुन्छ। परमपिता परमात्माको महिमा सबैभन्दा भारी छ। हरेक मनुष्य मात्रलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ। परमपिता परमात्मालाई पनि सबैभन्दा ठूलो पार्ट मिलेको छ। यस ड्रामामा ठूला-ठूला मुख्य पार्टधारी को हुन्? दुई भाइ देखाउँछन्— युद्धिष्ठिर र धृतराष्ट्र, उसतर्फ फेरि देखाउँछन् ठूला-ठूला भीष्म पितामह आदि। भीष्म पितामह अर्थात् बाल ब्रह्मचारी। द्रोणाचार्य, अश्वसथामा— यी सबै विद्वान, पण्डितहरूका नाम हुन्। अब विद्वानले कहाँ युद्धको मैदानमा लडाईँ गर्छन् र। नियम छैन। झूटो काया झूटो माया... रावणले झूटो र रामले सत्य बताउनुहुन्छ। परमपिता परमात्मालाई नै सत्य भनिन्छ। गड इज टु थ। गड हुनुहुन्छ नै एक। बाँकी जो रचयिता र रचनाको बारेमा सम्झाउँछन्, ती सबै हुन् झूठ। यी सबै ज्ञानका कुरा हुन्। ज्ञानमा सत्य के हो, झूटो के हो? त्यो बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ। यहाँको गीता ज्ञान त प्रायः लोप भएको छ। बाँकी आँटामा नून जति केही निशानीहरू छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर बच्चाहरूलाई वेद, शास्त्रको सार सम्झाउँछु। गीता हो मुख्य, जसमा नै भगवानुवाच छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले कृष्ण भगवान्को नाम लेखिदिएका छौ। तर बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ— जसलाई तिमी भगवान् भन्छौ उनी त सत्ययुगको प्रथम राजकुमार हुन्। उनी पहिला सुरुमा मसँग बिदाई लिएर मुक्तिधामबाट आएका थिए— सत्ययुगको राजकुमार बन्न। श्रीकृष्णको यति महिमा छ, उनका पिता पनि त होलान् नि। जस्तो पिता त्यस्तै बच्चा। कृष्णको पिताको महिमा कहाँ गयो? उनले को सँग वर्सा लिए! श्रीकृष्ण हुन् सत्ययुगको आदिका।

२०७३ फाल्गुन ४ बुधबार १५-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन स्वयंवर पछि लक्ष्मी-नारायण बनेका हुन्। कति धनवान थिए। यति धन उनको पास कहाँबाट आयो? यस समय त केही पनि छैन। के भयो? यतिका पदार्थ कहाँबाट र कसरी मिल्यो? कसले दियो? तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बेहदका बाबाले पढाउनुभयो। यस पढाइबाट अवश्य तिमी सत्ययुगको राजा बन्छौ। ती जो अल्पकालको लागि विकारी राजाहरू बन्छन्, उनीहरू कुनै ज्ञानद्वारा बन्दैनन्। जसले धेरै दान-पुण्य गर्छन्, उनीहरू गएर धनवान घरमा जन्म लिन्छन्। यहाँ तिमी पढाइद्वारा राजा महाराजा बन्छौ, त्यो पनि डबल सिरताज। त्यसैले भन्दछन्— सबकुछ करके खुद को छिपाया। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबाले राज्य दिनु भएको थियो, धेरै सुखी थियौं। देवताहरूको पूजन कति राम्रो हुन्छ, पूजन देख्नु छ भने श्रीनाथ द्वारेमा जाऊ। देवताहरूको जड चित्रहरूमा यति माल चढाउँछन् भने स्वयं जब मालिक हुँदा के खान-पान होला! नयाँ दुनियाँ हो नि। नयाँ खेतीले माल राम्रो दिन्छ। पुरानो भएपछि ताकत कम हुन जान्छ। तिमी बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छौ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यस्तो थियो नि फेरि के भयो! तिमी भित्र ५ विकार रूपी माया आएर टाँसियो अनि तिमी काँडा बन्न पुग्यौ। बबुलको वृक्ष हुन्छ नि, त्यसमा काँडा धेरै हुन्छन्। यसलाई भनिन्छ काँडाको जंगल। यस समय एक-एक मनुष्य काँडा जस्तै छन्। काम कटारी चलाइरहन्छन्। माया प्रवेश भएपछि रावण राज्य भएको हो। तिमी छौ गुप्त भेषमा। कसैलाई पनि थाहा छैन। तिमी बच्चाहरू अहिले कल्प पहिले जसरी श्रीमतमा चलिरहेका छौ। केवल कल्प पहिले मात्रै होइन, कल्प-कल्प जसरी। तिमी बसेर बाबासँग राजयोगको शिक्षा सिक्छौ। तिमी हौ अहिंसक। तिमी अज्ञात छौ। तिमीले आफूलाई जानेका छौ, दुनियाँले त जान्दैन— यी शक्तिहरूले गुप्त रीति योगबलद्वारा विश्वमा आफ्नो दैवी राजाई स्थापना गरिरहेका छन्। तिमीहरू हरेकले आफ्नो बादशाही लिने पुरुषार्थ गर्छौ। ती सिपाहीहरू लड्छन् आफ्नो बादशाहको लागि। तर तिमीले आफ्नो लागि सबैथोक गर्छौ। विश्वलाई नै गोल्डेन एज बनाउँछौ। जस-जसले बनाउँछन्, उनै आएर फेरि राज्य गर्छन्। मतलब तिमी विश्वको सेवा गर्छौ, गुप्त। जसले गर्छन्, उसैले फल पाउँछ। जो मेहनत गरेर राजा रानी वा प्रजा बन्नु छ, उनै आउँछन्। यहाँ नै आएर राज्य गर्नेछन्। तिमी यहाँ छ शिव शक्ति पाण्डव सेना। पाण्डव अक्षर पण्डामा मिल्छ। बाबाले आएर सम्झाउनु भएको छ— मुख्य रूहानी पण्डा म हुँ। पाण्डवहरूमा मेल्स पनि छन् भने फीमेल्स पनि छन्, प्रवृत्ति मार्ग हो नि। बाँकी लडाईँको त कुरा नै छैन। शास्त्रहरूमा त के-के बसेर लेखेका छन्। कति नाम देखाएका छन्। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ— यो सबै ड्रामामा निश्चित छ। भन्छन्— भक्तिबाट भगवान् मिल्छ। भक्तिको फल दिनु अर्थात् सद्गति गर्नु। फेरि सत्ययुगमा भक्ति आदि हुँदैन। सन्यास धर्म त धेरै कम समय भएको छ। स्वर्गमा यो आउन सक्दैन। अहिले तिमीलाई थाहा छ— स्वर्गमा कसको राज्य थियो? कुनचाहिँ धर्म थियो? बाबा आएर देवी-देवता धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ, अनि फेरि अरू धर्महरूको विनाश हुन्छ। तिमी ईश्वरीय सम्प्रदायका हौ। त्यो हो आसुरी सम्प्रदाय। यो हो नै पतित दुनियाँ। अहिले तिमीहरू सबैले भन्छौ— हामी ईश्वरका सन्तान हौं। ईश्वर को हुनुहुन्छ? उहाँ निराकार शिव हुनुहुन्छ, ब्रह्मा होइनन्। मानिसहरूले सम्झन्छन्— ब्रह्म नै ईश्वर हो। अब ब्रह्मलाई परमपिता परमात्मा कहाँ भनिन्छ र। आफूलाई ईश्वर भन्छन्, नाम राखिदिएका छन् ब्रह्म ज्ञानी। कुनै अर्थ नै छैन। ब्रह्म महतत्त्व हो, जहाँ हामी आत्माहरू रहन्छौं। शालिग्राम पनि भनिन्छ। रूद्र यज्ञ रच्दा परमपिता परमात्माको ठूलो शिवालिंग र सानो-सानो शालिग्राम बनाउँछन्। तर यस्तो त होइन— परमात्मा ठूलो र आत्माहरू साना हुन्छन्। उहाँलाई भनिन्छ परमपिता परम आत्मा, सुप्रीम

२०७३ फाल्गुन ४ बुधबार १५-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सोल, परमधाममा रहने आत्मा। आत्माले याद गर्छ अंगहरूद्वारा। अहिले यी सबै कुरा तिमीलाई थाहा छ— रचयिता र रचनाको आदि मध्य अन्त्य र मुख्य पार्टधारी को हुन्? कसरी पार्ट खेलैछौं? कसले कति जन्म लिन्छन्? यो हिसाब हुन्छ नि। तर यिनमा पनि जाने आवश्यकता छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! यो हो तिमी धर्माऊ जन्म। ८४ जन्म त ठीक हो। यो हो धर्माऊ कल्याणकारी जन्म। अब हाम्रो कल्याण हुनेवाला छ, त्यसैले यसलाई कल्याणकारी जन्म र कल्याणकारी युग भनिन्छ। यस संगमको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। संगमलाई युगे-युगे भनिएको छ, यसरी ४ संगम बनाएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो त उत्रिने कलाको हो। सत्ययुगबाट त्रेता भएपछि २ कला कम हुन्छ। फेरि द्वापर देखि अझै कम हुन्छ। पतित बन्दै जान्छन्। यो हो भेराइटी धर्महरूको वृक्ष, कति धेरै भाषा छन्। कति अशान्ति छ। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— स्वर्गमा अशान्ति हुन सक्दैन। यहाँ धेरैलाई शान्ति पुरस्कार मिल्छ। शान्ति त छँदै छैन। पुरुषार्थ गर्छन्— आपसमा मिलेर एक बनौं। पोप पनि भन्छन्— एकता होस्। सबै भाइ-भाइ हौं तर आपसमा किन मिल्दैनन्? उनीहरूलाई ड्रामाको बारेमा त थाहा छैन। जब दुनियाँमा एक राम राज्य थियो, त्यतिबेला शान्ति थियो। अहिले त रावण राज्य हो। अनेक धर्म छन्। अब यस पीसलेसलाई फेरि पीसफुल बनाउने एक बाबाको नै काम हो नि! यो त दुनियाँको प्रश्न हो नि। विश्वको पितालाई फिक्न रहन्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले नै विश्वलाई शान्तिमा ल्याउँछु। यहाँ शान्ति थियो नि। पीसलेस आत्माहरूलाई वापस घर लैजानु हुन्छ। विश्वको शान्तिको लागि विश्व पितालाई आउनुपर्छ। उहाँको नै पार्ट हो। त्यसैले भनिन्छ— सबकुछ करके... सबैलाई सुख शान्ति दिएर फेरि लुक्नुहुन्छ। यसरी लुक्नुहुन्छ, जसलाई सत्ययुग त्रेतामा पनि कसैले जान्दैनन्, द्वापर कलियुगमा पनि कसैले जान्दैनन्, जबसम्म स्वयं आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्। देवताहरूले पनि जान्दैनन्। आफ्नो आत्मालाई जान्दछन्, बाँकी रचयितालाई जान्न सक्दैनन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— यो ज्ञान प्रायः लोप हुन जान्छ। यी जो यतिका मन्दिर शास्त्र आदि बनेका छन्, सबै खतम भएर जानेछन्। भक्ति मार्गको कुनै चीज पनि रहँदैन। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— केवल म एक बाबालाई याद गर, सबैसँग ममत्व मेटाऊ। सन्यासीले त यस्तो भन्न सक्दैनन्। उनीहरूको हो निवृत्ति मार्ग। पावनबाट पतित, फेरि पतितबाट पावन तिमी बन्नु छ। सन्यासीहरूको पनि ड्रामा अनुसार पार्ट छ। यी नभए दुनियाँ अझै दुःखी बन्थ्यो। मुख्य कुरा हो नै पवित्रताको। पवित्रताको ताकतद्वारा तिमीले पतित सृष्टिलाई पावन बनाउँछौ, बाबाको श्रीमतद्वारा। हामी आत्माहरू बाबासँग जान्छौं। पवित्र बन्दै-बन्दै हामी पुग्नेछौं। यो यात्रा धेरै अद्भुत छ। हे रातका राही नथाक। सत्ययुगलाई दिन भनिन्छ। पहिले तिमी स्वीटहोम गएर फेरि दिनमा आउँछौं। तिमी हौ रूहानी यात्राको ब्राह्मण, कति बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। जति बाबालाई याद गर्छौ, पद पनि त्यति उच्च पाउँछौ। कमाई धेरै छ। गर्दैनौ भने भस्मीभूत हुनेछौ। केही त मेहनत गर्नुपर्छ नि। लौकिक पितालाई उठ्दा बस्दा हिँड्दा-डुल्दा याद गर्छौ नि। पारलौकिक बाबालाई किन बिर्सिन्छौ? शरम लाग्दैन! लौकिक पितालाई कहिल्यै बिर्सिन्छौ र? पारलौकिक बाबा, जसबाट स्वर्गको वर्सा मिल्छ, उहाँलाई बिर्सियो भने वर्सा पनि बिर्सिन्छौ, फेरि के पद पाउँछौ? युक्तिसँग बताइरहनु हुन्छ। बाबा आइसक्नुभयो, हामीलाई अब यो शरीर पनि चाहिँदैन। धेरै मीठो ज्ञान छ। दिनेवाला पनि धेरै मीठो हुनुहुन्छ। आधाकल्प दुःखमा याद गर्दै आयौ। बाबा हामीलाई सबै दुःखबाट छुटाउनुहोस्। अब तिमीलाई सबै दुःखहरूबाट छुटाउँछु, यदि मेरो मतमा चल्थ्यो भने मात्र। म तिमी बाबा हुँ नि फेरि किन भन्छौ— बाबा हामी भुल्छौं। तिमी

२०७३ फाल्गुन ४ बुधबार १५-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बच्चा हौ नि। शान्तिधाम, सुखधाम जान्छौ नि। म बाबालाई याद गर्न सकदैनौ? म तिमीलाई डबल सिरताज बनाउँछु। बच्चाहरूले भन्छन्- हुन्छ बाबा याद गर्छौं, फेरि पनि भन्छौ बिर्सिँएँ। आश्चर्य छ नि- यति ठूलो स्वर्गको वर्सा मिल्छ, तिमीले बिर्सिन्छौ! अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाको श्रीमत र पवित्रताको ताकतद्वारा यस पतित सृष्टिलाई पावन बनाउने सेवा गर। आफ्नो लागि आफैँले राज्य स्थापना गर्नु छ।
- २) पारलौकिक बाबा जो अति मीठो हुनुहुन्छ, जसबाट स्वर्गको वर्सा मिल्छ, उहाँलाई निरन्तर याद गर्नु छ। योगबलद्वारा आफ्नो राजाई लिनु छ।

वरदान:- आफ्नो कर्तव्यको स्मृतिद्वारा सेवाको फल र बल प्राप्त गर्ने, विश्व कल्याणकारी भव

कुनै पनि काम गर्दा आफ्नो कर्तव्य कहिल्यै नबिर्स। जस्तै पाण्डवहरूले गुप्त भेषमा नोकरी गरे तर नशा विजयको थियो। यसैगरी तिमी सरकारको सेवक हौ, नोकरी गर्छौं तर नशा रहोस्- म विश्व कल्याणकारी हुँ। यस स्मृतिद्वारा स्वतः समर्थ रहन्छौ। सदा सेवा भाव हुनाले सेवाको फल र बल मिलिरहन्छ। गायन गरिएको छ- भावनाको फल मिल्छ। तिमी सेवा-भावनाले अनेक आत्माहरूलाई शान्ति, शक्तिको फल दिन्छ।

स्लोगन:- ईश्वरीय विद्यार्थी स्वरूप सदा स्मृतिमा रह्यो भने माया आउन सकदैन।